

[Jørgen Jørgensen.]

er fra Salling, dårligt, hvis han ikke må indrømme, at et rente- og afdragsfrit lån i betænkelig grad minder om noget, der ikke skal betales tilbage nogensinde. Men lad det være, hvad det være vil, at det ærede medlem ikke forstår det; jeg skal naturligvis afstå fra en yderligere forklaring på det. Vi afviser naturligvis ikke det udvalg, man er så glad ved, men jeg har ikke tro til, at det vil kunne fjerne de øjeblikkelige vanskeligheder, som man vil komme ind i, når man nu i de allernærmeste måneder skal skaffe kommunernes garanti dels for de meget betydelige udgifter til modernisering, dels i en længere periode garanti for dækning af driftsunderskuddet. Vi ved, at det ofte har været vanskeligt at få blot et års garanti, og skal man så forpligte sig for 7—8 eller flere år, bliver det ikke lettere, når man møder overfor kommunerne med sådanne tal, som der her er tale om, og staten trækker sig fornemt tilbage og siger til dem, der bor ved privatbanerne: I må først betale statsbanernes underskud og derefter igennem de kommunale skatter betale privatbanernes underskud og endvidere — som mandelen i kransekagen — betale de højere takster. På den måde bliver det meget svært at få befolkningen til at gå ind på dette her. Så kan man naturligvis sige: vel, så må banerne lukke. Jeg er også bange for, at det i mange tilfælde vil blive resultatet, og så står funktionærerne der med det krav, som de måske har på banernes bo, men som i meget, meget få tilfælde overhovedet vil være noget værd.

Jeg kan ikke forstå, når man har al den velvilje i sit indre, at man så ikke tør vove at gennemføre forslaget, for jeg tør garantere for, at den højtærede finansminister har været ude for meget, meget større rystelser, ikke mindst i de sidste dage med hensyn til balancen på statsregnskabet, end de ikke 3,6 mill. kr. eller måske kun 1,5 mill. kr., det her drejer sig om, kan give anledning til.

Jeg skal altså atter anbefale, at man stemmer for de af os stillede ændringsforslag.

Gudiksen: Jeg skal kun sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, at spørgsmålet er jo også, om det er klogt at forlange dette gennemført. Hvad vil konsekvensen blive af det? Har det ærede medlem mon tænkt nok over det?

Jeg er enig i den betragtning, at selvfølgelig betyder de 3,6 mill. kr. ikke overvældende meget i sammenligning med hele den skatteregulering, vi foretager i disse dage. Det er fuldstændig rigtigt. Men man kan vel ikke forlange, at finansministeren

skal gå med til de 3,6 mill. kr. ved et møde med udvalget. At han ønsker sagen undersøgt, er ikke så mærkeligt. Og når det ærede medlem siger, at han har ikke megen tro til dette udvalg — jeg ved ikke, om det var akkurat det udtryk, det ærede medlem brugte, men det var i alt fald noget i den retning —, vil jeg sige, at jeg har netop tro til det, fordi hele funktionærspørgsmålet står bagved; og finansministeren og trafikministeren ville sikkert ikke foreslå dette udvalg nedsat, dersom de ikke mente, der kunne komme en realitetsforhandling ud af det.

Jeg mener ikke, det er klogt at tage sagen i eet tempo, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen vil; jeg mener, det er klogere at tage den i to tempi, som vi vil. Jeg mener også, det vil være det rimeligste for finansministeren. Vi har altså valgt dette, jeg tror, det er det rigtige, og jeg tror, vi når det samme resultat, som det ærede medlem tager sigte på.

Jørgen Jørgensen: Det ærede medlem tvivlede om, at jeg havde tænkt over tingene. Jeg skal blot sige, at jeg naturligvis aldrig kunne tænke mig hverken med hensyn til tankens dybsindighed eller udtrykkenes klarhed at komme blot i nærheden af det ærede medlem.

Formanden: Det tror jeg ikke, vi får afgjort.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Som det fremgår af betænkningen og af indlæggene fra såvel udvalgets ordfører (Wittrup) som mindretallets ordfører (Jørgen Jørgensen), har dette lovforslag mod min forventning givet anledning til et meget omfattende udvalgsarbejde med en række møder og samråd med ikke mindre end tre ministre. Men jeg takker udvalget for den indgående behandling. Lovforslaget har fået, for jeg tager den som et vidnesbyrd om, at der er en levende interesse for landets trafikproblem i al almindelighed, og som et godt varsel for en løsning af hele dette trafikproblem i den kommende tid. Jeg gør det ikke mindst ud fra den erkendelse, som ligger i mindretallets betænkning, hvori der gives udtryk for den opfattelse, at det vil være af afgørende værdi, at staten erkender, at byrder, der påhviler de under offentlig drift værende jernbaner, må behandles på samme måde, og her tænkes uden tvivl — det står vist også i betænkningen — på både privatbaner og statsbaner. Heri må sikkert lægges